

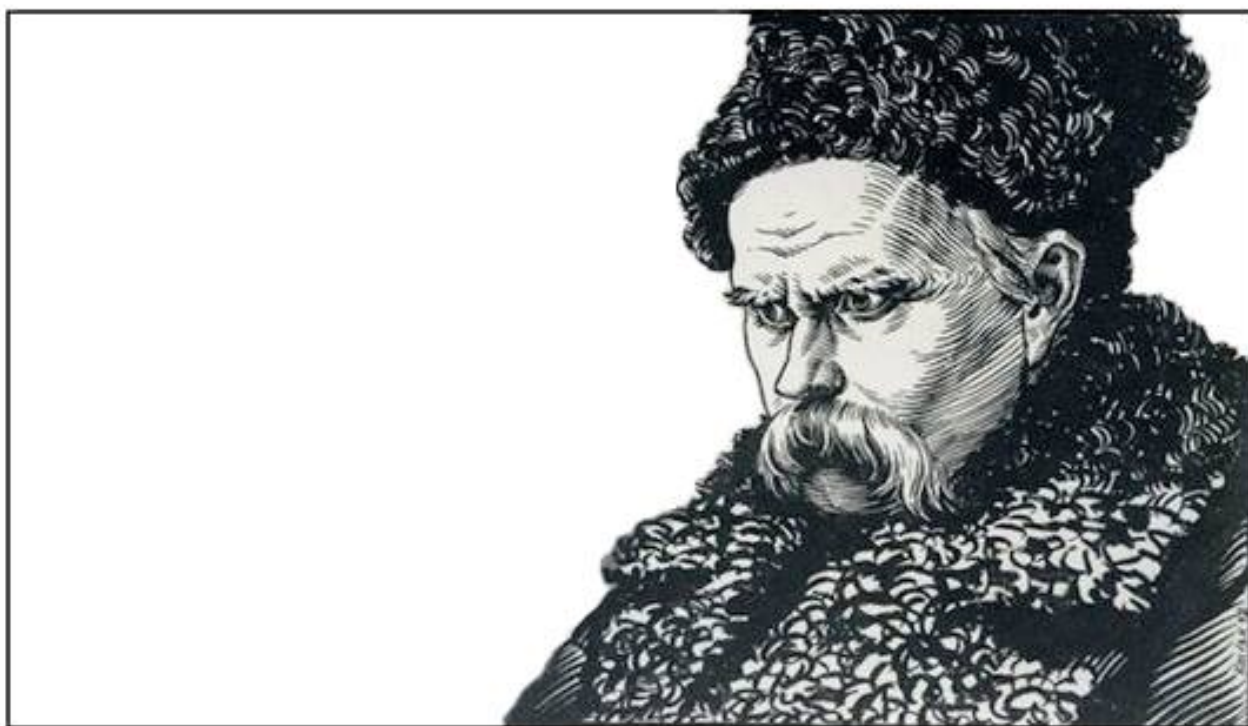
Практичний семінар «Шевченко у гніві»

На практичному семінарі «Шевченко у гніві» ми провокуємо вихідну ситуацію – насильним жестом вивільняємо простір на плакаті Василя Касіяна – й пропонуємо учасникам і учасницям наповнити його, зробивши офорти. На першій зустрічі 5-го серпня ми почнемо говорити про поєднання та напругу естетичного і політичного в практиках художників і художниць сьогодні, а також про історичне значення друкованої графіки.

10-12 серпня – будемо робити, обговорювати ескізи та друкувати офорти.

Щоб узяти участь у практичному семінарі, заповніть до 20-го липня аплікаційну форму:

<https://goo.gl/forms/eYXmvE1kTgsp5P5w1>

Розвиваючи поняття «радикальної контекстуалізації» семінару «Передмова», цей семінар стане розмовою про поєднання й напругу естетичного і політичного в практиках художників/-ць, про форми видимості мистецьких практик, про місце, яке вони займають, і про те, що вони «роблять» щодо спільного. Запитування пропонуємо виводити з того, що Жак Рансьєр називає «естетичним режимом мистецтва». На його думку, слово «естетика» містить у своєму осерді протиріччя між протилежними естетичними політиками, що зв'язують інакшість естетичного досвіду з обіцянками перетворення умов колективного існування; досвід самостійності мистецтва – з перетворенням мистецьких форм у форми нового життя. За цією естетико-політичною логікою, в мистецьких практиках (і колаж тут є головним методом) поєднання різнорідних елементів повертає до конфлікту видимості й реальності, що у своїх

відносинах реєструють нерозв'язне протиріччя між естетичними обіцянками та реальністю світу, позначеного експлуатацією. Проте сьогодні в багатьох мистецьких практиках за естетичним зв'язуванням образів стверджується зовсім інша зацікавленість: зазначене зв'язування образів, не зберігаючи відкритим ненадійний і спірний просвіт між елементами, стверджується як позитивна мистецька операція, позначена категоріями консенсуального порядку; історична напруга між політичними і мистецькими диссенсами розпорошується в етичній нерозрізненості мистецьких та політичних практик.

У зображенні для семінару використано плакат В. Касіяна із серії «Гнів Шевченка – зброя перемоги», над яким художник працював, перебуваючи в евакуації в Самарканді в 1942–1943 роках. Надруковані як листівки, ці плакати закидалися на окуповану територію України.

Василь Касіян (1896–1976) – український радянський художник, народний художник СРСР, професор Київського художнього інституту, Герой Соціалістичної праці, Депутат Верховної Ради УРСР 2, 6-9 скликань (інформація з Вікіпедії).

Участь у семінарі - 300 грн, сума включає вартість матеріалів.

Зустрічі семінару проходитимуть за адресою: Київ, вул. Сошенка 33, майстерня 3.

Детальна інформація про «ПЕРЕДМОВУ» [на сайті Метод Фонду](#)

З питаннями звертайтеся на скриньку: methodfund@gmail.com